

EN AKUSTISK DRØM

Smak og behag

På akustisk musikk var høyttalerne fra System Audio de overlegent beste i testen. Med forsterkeren fra Cambridge og Marantz' CD-spiller sitter vi igjen med et anlegg som gir utrolig mye for pengene!

Det er store forskjeller, og det er viktig å kartlegge musikksmak og lydmessige preferanser når man skal finne et anlegg. Ikke minst i budsjettklassen hvor det er umulig å få både i pose og sekk. I denne testen er det mest hensiktsmessig å komponere to anlegg: ett til musikk av den mer akustiske sorten som jazz og vise, og ett til mer allround bruk hvor pop og rock står mer i fokus.

Vi valgte bort CD-spilleren fra Cambridge da Marantz CD5400 er et godt hakk bedre. Men forsterkeren fra Cambridge faller fint på plass i dette anlegget med sin ærlige spillestil. Marantz-forsterkeren er enda bedre, men den koster tre ganger mer også. Til akustisk musikk som ikke skal spilles allfor høyt, vurderer vi Cambridge Azur 340A som et funn til prisen. Den er en god match med høyttalerne fra System Audio, som er tilsvarende nøytrale i klangen og dermed lar musikken slippe gjennom slik plateprodusenten har ment den skal låte.

Dynamisk visesang

Dobbeltalbumet Revelling/Reckoning av den amerikanske visesangerinna Ani DiFranco sprudler av dynamikk fra første takt idet Ani trakterer gitaren. Med messingblås og spennende rytmiske arrangementer er denne dynamiske plata et «must». På dette anlegget kommer musikkens budskap frem i godt monn. Lydbildet er krystallklart. Gitarstrengene låter som om de nettopp er skiftet ut, takket være den uhornt dynamiske mellomtonen. Anis stemme kommer frem med hele sin oppgitte holdning til USAs kapitalisme, dødsstraff og kvinneundertrykkelse. Noen svakt hvesende s-er er en lav pris å betale i forhold til hva man sitter igjen med av andre kvaliteter.

Dydbass er det fint lite av, men så er det heller ikke så kritisk på denne type musikk. Det er langt viktigere at mellomtoneregisteret gjengis med nødvendig dynamikk og ånd.

Ambience

Elektronisk ambience-musikk som plata «Simple Things» av Zero7 fremstår med en enorm bredde i lydbildet. Dybden er dessuten påtakelig. Selv om elektronisk musikk som dette har godt av litt dydbass, kommer anlegget godt i havn takket være den åpne og nøytrale spillestilen. Alt er i fokus, fra akustisk gitar og Sophie Barkers delikate og luftige stemme, til de mest forsiktede cymbalanslag. Sophie låter imponerende klart

FAKTA

Oppsampling (CD-spiller)
 2 x 40 watt (forsterker)
 8 ohm (høyttaler)
 50 Hz - 35 kHz (høyttaler)
 88 dB følsomhet (høyttaler)

VI TESTER

• CD-spiller: MarantzCD5400	Kr 2.495
• Integr. stereoforst.: Cambridge Azur 340A	Kr 1.798
• Høyttalere: System Audio SA505	Kr 3.295
• Signalkabler: Eichmann Express 4	Kr 1.000
• Høyttalerkabler: Synergistic Research Speaker 2000	Kr 890
• Høyttalerstativer: Gale ARC160	Kr 648
Totalt	Kr 10.126

og er velplassert i midten av lydbildet. Det eneste som tilsynelatende savnes, er en enda mer oppløst diskant for virkelig å gi musikken vinger.

Mangler

Som ventet fungerer ikke rock spesielt godt. Her mangler det kraftressurser i bassen. Det norske pophåpet Joaquin, som nettopp har gitt ut singelen «Plastic», bruker saftige trommerytmer og en godt dimensjonert bassgitar for å få frem danselysten. Her er det verken nok forsterkerkraft eller godt nok dimensjonerte høyttalere til å få frem groovet skikkelig.

Blackalicious er blant de få av dagens hip-hopere som klarer å lage fengende rap. Her er det mange elementer av «ol' school» i ny innpakning. De saftige trommerytmene blir dessverre nokså bleke på dette anlegget. Til tross for at vokalen er klokkeklar hele veien, bør et annet anlegg vurderes til dette formålet.

Konklusjon

Takket være sin dynamiske mellomtone og ærlige spillestil er dette anlegget utrolig bra på akustisk musikk. Musikk med heftige bassrytmer bør ikke være hovedfôden siden det mangler fult i bassen.